

[Bonnichsen.]

hovedet ikke til at forhandle med, og derfor blev det ikke til noget. I Parentes bemærket taler man stadig om „S-Banen“. Jeg synes, det er en grov Germanisme. Jeg ser nu, at en af den højtærede Minister for offentlige Arbejders Kolleger ønsker at afløse de tyske store Bogstaver med, hvad jeg vil kalde intereuropæiske smaa Bogstaver. Jeg vil haabe, at man engang kan komme saa langt, at man kalder Banen det, den i Virkeligheden er, nemlig „Bybane“. „S-Bane“-Betegnelsen er jo direkte overført fra S-Banen i Berlin. Der var det et ganske naturligt Udtryk, da det var en „Stadtbahn“, men at vi her i Danmark kalder en Bybane for en S-Bane, støder mig som en Germanisme, vi burde se at komme bort fra, selv om det naturligvis er en ren Bagatel.

Som Forholdene er i Øjeblikket ved Slangerupbanen, er de næsten katastrofale for den Befolkning, der skal benytte denne Bane. Det er noget elendigt gammelt Materiel, man bruger. Togene gaar meget sjældent og kører vist ikke allesammen ud til det Opland, som egentlig skal betjenes. Man fornyr ikke Materiellet, hvad der er ganske naturligt, da Foretagendet, som det ogsaa fremgaar af Oplysninger, de tidligere ærede Talere har givet, ikke kan være særlig lukrativt, naar Aktierne vurderes under 30. Man har jo ogsaa længe vidst, at før eller senere skulde der træffes en anden Ordning. Det haster derfor ganske overordentlig meget.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som trænger sig paa. Det er Spørgsmaalet om Personalet. Det er ikke stort, kun paa ca. 50 Mennesker; men det betyder dog noget, at dette Personale, naar Staten nu skal overtage det, er sikkert paa at faa den bedst mulige Behandling. En enkelt Passus i Bemærkningerne forekommer mig — det kan være, jeg læser galt — lidt ekvivok. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere de paagældende fire Linier. Der staar deri, at „Generaldirektoratet for Statsbanerne ikke har tænkt sig hverken at undlade at overtage eller senere at skille sig af med nogen til Anvendelse ved Statsbanerne egnet Funktionær“. Hvad vil det sige? Jeg gaar ud fra, at vi vil kunne faa Sikkerhed for, at man vil behandle disse Folk fuldt ud fair.

Som det fremgaar af disse mine Bemærkninger, ser vi fra vor Side med største Velvilje og Sympati paa Lovforslaget, og jeg kan tilsige en hurtig og velvillig Behandling af det, selv om det vel er

naturligt, at Forslaget gennemgaar en Udvalgsbehandling, saa vigtigt og omfattende som det er.

Anna Westergaard: Statsbanernes Overtagelse af Slangerupbanen har været forudsat som en Mulighed, lige siden denne Bane blev aabnet, idet det i Eneretsbevillingen er bestemt, at Statsbanerne efter et vist Aaremaal skal have Ret til at overtage Banen. Ved Slangerupbanens Anlæggelse i 1903 var Situationen den, at man var langt inde i Overvejelser om store Ændringer i de københavnske Banegaardsforhold, og det var Grunden til, at Slangerupbanens Udgangsstation i København ikke kom til at ligge som oprindeligt planlagt, nemlig enten ved Kapelvej nede ved Hellig Kors Kirken eller ved Jagtvej paa Vestsiden af Klampenborgbanen. Der blev derfor i Eneretsbevillingen taget Forbehold med Hensyn til senere Ændringer af Baneføringen inden for det københavnske Omraade. Den Beliggenhed, Banens Udgangsstation fik, har ikke været tilfredsstillende og har i høj Grad hemmet Banens Udvikling og hele Virksomhed. I de forløbne 43 Aar har saavel dette Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Slangerupbanens Modernisering og Elektrificering været drøftet adskillige Gange, som der allerede fra denne Talerstol er gjort Rede for, men noget endeligt Resultat er ikke opnaaet. Det er almindeligt erkendt, at Forholdene for Beboerne er utilfredsstillende, og at den Befordring, der bydes, ikke er paa Højde med, hvad der maa kræves af en københavnsk Oplandsbane.

Beboerne og de aktieejende Kommuner er nu stærkt interesserede i, at Staten overtager Banen. Det fremgaar allerede af, at disse Kommuner er villige til at give Afkald paa Indløsningsdividende for deres Aktier til et samlet Paalydende af godt 1,2 Mill. Kr., saafremt Overtagelsen kan ske senest pr. 1. April i Aar. En Løsning trænger sig stærkt paa. Banen giver Driftunderskud, Materiellet er utilstrækkeligt og forældet o. s. v. Det kan kort sagt ikke blive ved at gaa, som det gaar.

Efter Eneretsbevillingen har Statsbanerne altsaa Ret til at overtage Banen paa de Betingelser, som er omtalt i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag. Ved denne Overtagelse vil man først og fremmest blive i Stand til at tilrettelægge den fremtidige Udvikling, ikke mindst anlægsmæssigt, saa at Banen kan yde en tilfredsstillende Betjening af Beboerne i dens Opland og Strækningen eventuelt